

Sygn. akt II KK 314/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **P.J.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 17 października 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.,

z dnia 28 listopada 2018 r., sygn. akt X Ka (...),

zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w P.,

z dnia 5 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części utrzymującej w mocy
wyrok Sądu I instancji co do rozstrzygnięć z punktu 2 i 4 oraz
zmieniającej co do rozstrzygnięcia z punktu 3 i sprawę w tym
zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego
rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

P.J. był wielokrotnie karany, w tym między innymi był skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w P. z dnia 8 września 2011 r., sygn. II K (...), za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w okresie od 15 marca 2005 r. do 8 maja 2004 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz karę 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, która to kara grzywny została wykonana w całości;
2. Sądu Rejonowego w P. z dnia 30 maja 2012 r., sygn. II K (...), za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w połowie czerwca 2005 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na karę 200 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;
wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w P. z dnia 2 grudnia 2014 r., sygn. II K (...), połączono kary grzywny orzeczone wyrokami o sygn. II K (...) oraz II K (...) i orzeczono karę łączną grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 10 zł uznając tę grzywnę za wykonaną w zakresie kwoty 1500 zł, tj. w zakresie wykonanej grzywny orzeczonej w sprawie o sygn. II K (...);
3. Sądu Rejonowego w P. z dnia 12 stycznia 2016 r. o sygn. II K (...):
 - a) za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. popełniony w okresie od 28 lutego 1998 r. do 26 listopada 1998 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 20 zł,
 - b) za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 marca 1998 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
za które to czyny wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 25 sierpnia 2005 r. do 25 listopada 2005 r.

Sąd Rejonowy w P., wyrokiem łącznym z dnia 5 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K (...),

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie w odniesieniu do kar i środków karnych orzeczonych wobec P.J. w wyrokach, które nie są obecnie przedmiotem rozpoznania w postępowaniu kasacyjnym, a które były szczegółowo opisane w wyroku łącznym;

2. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyżej opisanymi wyrokami: o sygn. II K (...), II K (...) i II K (...) i wymierzył skazanemu P.J. karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 2 kary pozbawienia wolności zaliczył okresy pozbawienia wolności od 25 sierpnia 2005 r. do 25 listopada 2005 r. oraz od 11 czerwca 2017 r. do 5 kwietnia 2018 r.;
4. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 2 k.k., art. 569 § 1 k.p.k. połączył kary grzywny orzeczone wyrokami o sygn. II K (...), II K (...) oraz II K (...) i wymierzył skazanemu P.J. karę łączną grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych po 10 zł, uznając tę grzywnę za wykonaną w zakresie do kwoty 3000 zł.

Apelację od tego wyroku łącznego wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył go w całości podnosząc zarzuty obrazy art. 85 k.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., co do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1. wyroku o umorzeniu postępowania, a co do rozstrzygnięć zawartych w punktach 2 i 3 wyroku, zarzut naruszenia art. 63 § 1 k.k. oraz rażąco niewspółmiernie surowiej kary łącznej pozbawienia wolności.

- Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z dnia 28 listopada 2018 r., sygn. X Ka (...), :
- I. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 3 wyroku zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności nadto okresy: od 11 lipca 2005 r. do 11 lipca 2005 r. oraz od 19 kwietnia 2013 r. do 18 kwietnia 2015 r.;
 - II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;
 - III. kosztami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.
- Pisemne uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego nie zostało sporządzone.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny, który zaskarżył go w zakresie orzekającym o utrzymaniu w mocy wyroku Sądu I instancji w części rozstrzygnięć przyjętych w punktach 2 i 4, na korzyść skazanego P.J.. Skarżący zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu nienależytej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy wyroku Sądu I instancji częściowo rażąco niesprawiedliwego, bowiem wydanego z rażącym

naruszeniem prawa materialnego - art. 85 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r., polegającym na objęciu wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego P.J. wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 8 września 2011 r., sygn. II K (...), mimo braku przesłanek określonych we wskazanym przepisie z uwagi na uprzednie zatarcie wymienionego skazania”.

wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k.

Słusznie wskazuje skarżący, że Sąd Okręgowy w W. ograniczając kontrolę odwoławczą do granic podniesionych przez obrońcę zarzutów, rażąco naruszył nie tylko art. 433 § 1 k.p.k., ale również art. 440 k.p.k. gdyż nie dostrzegł, że zaskarżony wyrok łączny Sądu Rejonowego w P., w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach 2 i 4 zapadł z rażącą obrazą art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. Zgodnie z ówczesnie obowiązującym brzmieniem tego przepisu podstawą orzeczenia kary łącznej mogły być kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, wymierzone za dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Sąd I instancji nie dostrzegł natomiast, że skazanie P.J. wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 8 września 2011 r., sygn. II K (...), który uprawomocnił się 16 września 2011 r., uległo zatarcu z mocy prawa w dniu 17 marca 2017 r. Wydając wyrok łączny w dniu 5 kwietnia 2018 r. Sąd Rejonowy w P. nie mógł więc nim objąć tego skazania.

W związku z tym, Sąd Najwyższy uwzględniając kasację, uchylił zaskarżony wyrok Sądu odwoławczego w części utrzymującej w mocy wyrok łączny Sądu I instancji co do rozstrzygnięć z punktu 2 i 4 (wymierzone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny) oraz zmieniającej co do rozstrzygnięcia z punktu 3 (wydane na mocy art. 63 § 1 k.k.) i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W.. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ten weźmie powyższe pod uwagę.

Z przedstawionych wyżej względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.

